

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2005 r. przez The International Institute for the Urban Environment przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-74/05)

(2005/C 106/74)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 16 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji wpłynęła skarga The International Institute for the Urban Environment, z siedzibą w Delft (Niderlandy) reprezentowanego przez adwokata dr W. M. ter Burga, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji INFSO-R2/RB/SOC/lsc D(2004) 541407 dotyczącej kontroli finansowej IIUE-NL 02-BA14-032;
- stwierdzenie, że kwota żądana przez stronę skarżącą jest zasadna i zgodna z umowami;
- umożliwienie IIEU dochodzenia wynagrodzenia z tytułu czasu poświęconego na wykonanie umów i nakazanie Komisji wydania właściwie uzasadnionej decyzji zgodnej ze wspólnotowymi zasadami dotyczącymi dobrej administracji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

The International Institute for the Urban Environment jest spółką jednoosobową należącą w całości do strony skarżącej. W roku 1999 zawarła ona umowę nr IPS-1999-00016 z Komisją, zgodnie z postanowieniami której IIEU miał otrzymać pomoc finansową w związku z programem rozwoju technologicznego „Promocja innowacji i wspieranie uczestnictwa MŚP”. Komisja wszczęła kontrolę w przedmiocie kwot żądanych przez wykonawców. Strona skarżąca kwestionuje wyniki tej kontroli dotyczące kosztów personelu.

Strona skarżąca podnosi, że metoda, którą posłużył się IIEU dla obliczenia kosztów personelu była dopuszczalna w świetle warunków umowy oraz, że Komisja zwróciła wyraźnie uwagę na zastosowanie tej konkretnej metody. Komisja nigdy nie odrzuciła tej metody, która, zdaniem strony skarżącej, była

stosowana również w ramach innych programów przedstawionych przez stronę skarżącą, z ramach których Komisja również udzielała pomocy finansowej. W związku z tym strona skarżąca podnosi, że miała słuszny powód by uznać tę metodę za akceptowaną przez Komisję.

Ponadto strona skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie zawiera wystarczającego uzasadnienia i jest nieproporcjonalna względem zamierzonego celu, gdyż całkowita kwota, której zapłaty domaga się strona skarżącą jest jej zdaniem rozsądna i zgodna z umowami.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2005 r. przez NetScout Systems, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-75/05)

(2005/C 106/75)

(Język, w którym wniesiona została skarga: angielski)

W dniu 17 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga NetScout Systems, Inc. z siedzibą w Westford, Massachusetts (USA), reprezentowanej przez M. Holaha, solicitor przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory).

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również Kye Systems Corporation, z siedzibą w Taipei Hsien (Tajwan).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji,
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania,
- ewentualnie, zmianę zaskarżonej decyzji, odrzucenie sprzeciwu wniesionego przez Kye, nadanie dalszego biegu wnioskowi o rejestrację wspólnotowego znaku towarowego i obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:	Netscout Systems, Inc.
Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:	Słowny znak towarowy „NGE-NIUS” dla towarów i usług z klas 9, 16 i 42 (komputery, sprzęt komputerowy i oprogramowanie, materiały piśmienne, programowanie komputerowe; ...) — zgłoszenie nr 1 830 900
Właściciel znaku lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności:	KYE Systems Corporation
Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeczności:	Krajowy graficzny znak towarowy „GENIUS” dla towarów z klasy 9 (komputery, dyski, drukarki, telefony, ...)
Decyzja Wydziału Sprzeciwów:	Odrzucenie wniosku o rejestrację znaku towarowego dla wszystkich towarów z klasy 9
Decyzja Izby Odwoławczej:	Nieuwzględnienie odwołania
Podniesione zarzuty:	Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2005 r. przez Republikę Włoską przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-83/05)**

(2005/C 106/76)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 18 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Republiki Włoskiej, reprezentowanej przez Antonia Cingolo, Avvocato dello Stato, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- 1) stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 16 grudnia 2004 r. (POR Sicilia 2000-2006), z dnia 13 stycznia 2005 r. (POR Calabria Ob. 1 2000-2006), z dnia 13 stycznia 2005 r. (POR Puglia Ob. 1

2000- 2006), z dnia 17 stycznia 2005 r. (Docup Lombardia Ob. 2 2000-2006), z dnia 17 stycznia 2005 r. (POR Calabria Ob. 1 2000-2006) oraz z dnia 26 stycznia 2005 r. (POR Sardegna Ob. 1 2000-2006), wszystkie zmierzające do uzależnienia uruchomienia procedury wypłaty zaliczek w ramach programów pomocowych od wymogów niewynikających z obowiązującej regulacji prawnej, prowadzącego do bezpodstawnego ograniczenia dopuszczalnych wydatków pokrywanych ze środków pochodzących z przedmiotowych funduszy strukturalnych.

- 2) obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty:

Zarzuty i główne argumenty pokrywają się z tymi, które zostały podniesione w ramach postępowania w sprawie T-245/04 Republika Włoska przeciwko Komisji ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. UE C 262 z 23.10.2004, str. 55.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2005 r. przez Nicole Schmit przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-84/05)**

(2005/C 106/77)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 17 lutego 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Nicole Schmit, zamieszkałej w Ispra (Włochy), reprezentowanej przez adwokata Erica Boigelota przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

- nakazanie przedstawienia sprawozdania ze wszystkich akt dotyczących skarżącej, opieczętowanych przez OLAF,
- nakazanie przedstawienia sprawozdania kończącego wewnętrzne dochodzenie przeciwko skarżącej,
- stwierdzenie nieważności dochodzenia prowadzonego przeciwko skarżącej,
- stwierdzenie nieważności notatki OLAF zawierającej „powiadomienie o dochodzeniu i poinformowanie włoskich władz sądowych”,